

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I.P.**, T.B., zast. JUDr. L.A., advokátom, H.B. proti žalovanému: **I.D.**, U.K., správca konkurznej podstaty úpadcu A.R., IČO: X., **o zaplatenie 55 200,-- Sk s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 1Cb 8472/93-29 zo dňa 22.3.1999 v znení opravného uznesenia, č.k. 1Cb 8472/93-44 zo dňa 18.4.2000, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia krajský súd žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania, a to 2 208,-- Sk za súdny poplatok za odpor a 3 010,-- Sk titulom právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J.D., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podanou žalobou zo dňa 21.7.1992, doručenej súdu 30.7.1992 uplatnil právo na zaplatenie fa č. 1/92 zo dňa 20.1.1992 na sumu 55 200,-- Kčs za sprostredkovanie predaja maku s P.L., ktoré vykonal pre žalovaného na podklade uzavretej sprostredkovateľskej zmluvy zo dňa 10.10.1991. Súd po vykonanom dokazovaní zhodnotil predložené dôkazy, ako aj prednesy účastníkov a zistil, že žalobcovi nevzniklo právo na preplatenie sprostredkovateľskej odmeny, pretože nesplnil dohodnuté podmienky. Podľa čl. III ods. 2 sprostredkovateľskej zmluvy z 10.10.1991 záujemca - žalovaný mal vyplatiť

sprostredkovateľovi - žalobcovi odmenu vo výške 2% z dohodnutej ceny 23,- Kčs/kg po zabezpečení dodávateľa maku a potvrdením objednávky po zrealizovaní obchodu. Žalobca sám uviedol, že k realizácii obchodu nedošlo, nie však jeho vinou, takže má právo na vyplatenie odmeny, pričom vychádzal z ust. § 649 Obch.zák. Túto námietku súd nemohol akceptovať, nakoľko bolo nesporne preukázané, že k uzavretiu sprostredkovateľskej zmluvy, ako aj k potvrdeniu objednávky došlo dňa 10.10.1991, resp. 15.10.1991 a teda uplatnený nárok je potrebné posudzovať podľa ustanovenia Hospodárskeho zákona. Podľa § 763 ods. 1 Obch. zák. týmto zákonom sa spravujú právne vzťahy, ktoré vznikli odo dňa jeho účinnosti. Právne vzťahy vzniknuté pred dňom účinnosti tohto zákona /t.j. pred 1.1.1992/ a práva z nich vzniknuté, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z hospodárskych zmlúv uzavretých pred dňom účinnosti tohto zákona, sa spravujú doterajšími predpismi. Žalobcom navrhnuté použitie ust. § 649 Obch.zák. nemožno preto v tomto spore použiť. Zhodnotiac uvedené skutkové a právne dôvody, súd žalobu zamietol. Nezaoberal sa osobitne ani so vznesenou námietkou nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko táto skutočnosť nie je podstatná v tomto spore vzhľadom na uvedené skutočnosti. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť v celom rozsahu, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasil s rozhodnutím prvostupňového súdu, ako ani s odôvodnením rozhodnutia. Vyslovil názor, že predmetnú pohľadávku z hľadiska právneho je možno podradiť aj pod ust. § 602 ods. 1 zák. č. 101/1963 Zb., a to najmä pokiaľ ide o jeho nárok na dojednanú províziu, pretože splnil všetky zmluvné povinnosti ako sprostredkovateľ. Preukázal, že tretia osoba - dodávateľ potvrdil, že sprostredkovanie bolo splnené tak, že žalovaný na základe písomnej objednávky mal tovar objednaný a pripravený na odoslanie. Otázkou je, prečo odmietol žalovaný pripravený tovar na odoslanie prevziať, lebo takýto postoj bolo potrebné kvalifikovať ako jednostranné a svojvoľné odstúpenie od zmluvy. Zistenie skutočnosti, kedy žalovaný odmietol prevzatie maku je potrebné aj z toho hľadiska, aby bolo preukázané, či k tomu došlo za platnosti nových predpisov, alebo ešte za platnosti predošlých právnych predpisov. Potom by vznikla situácia, ktorá by vyžadovala zaujať stanovisko, či jeho pohľadávku nie je potrebné podradiť z hľadiska hmotného práva pod režim predpisov, ktoré platili v čase odmietnutia. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu, poukázal na rozhodnutie býv. ObNV Bratislava III, č.j. Obch. 65/90-Pe zo 14.6.1990, ktorým bola firma zapísaná a registrovaná pod obchodným

menom „M.P.“, so sídlom B.T.. V roku 1992 došlo iba k tej úprave názvu firmy, že pred jej označením sa uvádza jeho meno a priezvisko, pričom to zostal ten istý subjekt. Preto námietku žalovaného v tomto smere je potrebné považovať za výslovne formálnu.

K odvolaniu žalobca sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa z jeho správnych dôvodov potvrdiť. Uviedol, že predovšetkým je správne zistenie prvostupňového súdu, že žalobcovi ani len nevznikol nárok na províziu. Je nesporné, že medzi J.L. a žalovaným nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom by bol predaj maku a ktoré by mal sprostredkovať žalobca. Samotná sprostredkovateľská zmluva z 10.10.1991 totiž v čl. III ods. 2 podmieňuje vyplatenie dohodnutej provízie; a/ zabezpečením dodávateľa maku, b/ potvrdením objednávky (zjavne objednávky žalovaného a jej následným potvrdením dodávateľom - J.L. a c/ zrealizovaním obchodu. Z výkladu tohto ustanovenia je celkom zjavné, že všetky podmienky mali byť splnené, aby žalobcovi vzniklo právo na províziu. Je však nesporné, že podmienka uvedená pod písm. c/ splnená nebola, lebo k zrealizovaniu obchodu nedošlo. Naďalej zotrval na námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu.

V priebehu odvolacieho konania bol na majetok dlžníka (žalovaného) AP.R. vyhlásený konkurz, a to uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4K 228/99-12 zo dňa 8. novembra 1999. Uvedená skutočnosť mala za následok prerušenie konania v zmysle § 14 ods. 1 písm. d/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a správca konkurznej podstaty úpadcu nenavrhol pokračovať v príslušnom odvolacom konaní.

Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 4K 228/1999-114 zo dňa 18. marca 2008 zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu A.R., IČO: X. a zbavil Ing. V.D. funkcie správcu konkurznej podstaty. Následne Okresný súd Košice povolil výmaz spoločnosti AP.R., so sídlom Š.R., IČO: X. z obchodného registra, a to dňom 1.10.2008.

Ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať /§ 107 ods. 1 O.s.p./. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia, ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

V danom prípade je nesporné, že žalovaný zanikol ako právnická osoba výmazom z obchodného registra dňom 1.10.2008 bez právneho nástupcu a tým stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Odvolací súd preto konanie podľa ust. § 107 ods. 4 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. decembra 2008

JUDr. Margita Fridová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.